

PETER KOENE & ARIËTTE ZUIDHOF

Galgeveld
(PAN Records PAN 214)

Wie komt er nu op het idee om, in deze tijd waarin de zap-cultuur hoogtij viert, een cd te maken met louter trage Oudhollandse ballades die gemiddeld vijftieneenhalve minuut duren? Peter Koene en Ariëtte Zuidhof gingen deze niet geringe uitdaging aan en slaagden er in om er een zondermeer luisterenswaardige cd van te maken. Daarbij werden zij bijgestaan door Hester de Boer (viool, altviool, gamba), Wouter Kuyper (doedelzak, schalmei, trekharmonica), Frieda Zuidhof (blokfluiten) en Guy Roelofs (cister, gitaar). De laatstgenoemde deed tevens de productie van de cd. Klassieke ballades komen aan bod – *Twee koningskinderen*, *Het daghet in den oosten*, *Heer Albert (= Halewijn)* – maar ook minder algemeen verspreide als *De onschuldige gehangene*, *Het was een kind* en *De koningin van elf jaren*. Natuurlijk is het een spannende gebeurtenis om al deze zwaarmoedige verhalen tot je te nemen (aan het einde gaat er meestal iemand dood), maar het is zeker de moeite waard om je te laten meevoeren met verhalen die onomwonden uit de doeken doen hoe het intermenselijk verkeer er eeuwen geleden uitzag. De hedendaagse mens is gewend zich meer op de vorm dan op de inhoud te concentreren. Hierbij de gelegenheid daar wat aan te doen.

Hans van Deelen

PETER BEEKER

Dit is legaal
(Inbetweens Records, IRCD 519)
De Limburgse zanger, gitarist en liedjeschrijver Peter Beeker maakt krachtige

SIDO MARTENS

Open
(Inbetweens Records, IRCD 038)
Meer dan dertig jaar geleden schreef Sido Martens samen met Fungus geschiedenis; *Kaap'ran varen* werd een hit. Na wat rust, enig solowerk en een korte Fungusoprisping, lijkt de dolende muzikant zijn plek weer gevonden te hebben. Zijn nieuwe cd bruist van de fraaie arrangementen en de onderliggende teksten zijn even simpel als doeltreffend. Dat laatste blijkt bijvoorbeeld in *Zon* dat

liedjes waar hij veel gevoel instopt. Op zijn eerste soloschijf werkt hij samen met vier muzikanten. De bas (Gerald van Beuningen) en drums (Pascal Hoeken) vormen een duidelijke basis. Erwin Nyhoff, afkomstig van The Prodigal Sons, legt met zijn elektrische gitaar af en toe leuke accenten op de vijf Limburgse liedjes. Heel af en toe dreigt de zang in de stevige begeleiding te verdwijnen, maar toch is er volop rust en ruimte, zoals in *Zuster*. Daarin klinkt het verlangen – door BJ Baartmans op lapsteel nog eens extra versterkt – aangenaam door. Vooral het titelnummer kriebelt lekker luchtig in de oren, waarbij aan het eind de muzikanten zich nog eens lekker uitleven. Geen ingewikkelde teksten, wel duidelijk Limburgs en erg eigentijds vormgegeven.

Joop van den Bremen

WE-NUN HENK

Over de liefde en andere duivels
(Silvox Sil 176/Coast to Coast)

Na drie cd's in eigen beheer brengt Neerlands Hoop in Bange Folkdagen een schijf uit bij een reguliere platenmaatschappij, voornamelijk om zich te verzekeren van betere verspreidingsmogelijkheden. Het is inderdaad te hopen dat een breder luisterpubliek kan worden bereikt met *Over de liefde en andere duivels*, want Wè-nun Henk levert met deze cd 'n beste tot nu toe af. Elf traditionals passeren de revue, van overbekend tot relatief onontgonnen. Men dook voor een deel van het repertoire diep in de archieven (*De keizer van Zweden*, *Pieter ging vrijen*). Daarnaast zijn twee zelfgeschreven instrumentale composities te beluisteren: *Ginderbuiten* en *Zweadt*. De geluidsregistratie, die werd verzorgd door Guy Roelofs, is helder en stevig. Slagwerk en bas zitten prominent in de

slechts uit enkele zinnen bestaat. De kracht ligt vooral in de eenvoud, zoals ook blijkt uit een zin als "zoef doet de band". Gerenommeerde muzikanten – waarbij Rens van der Zalm op viool en accordeon en Hubert Heeringa op viool en bugel – komen zowel nadrukkelijk als nonchalant voorbij. Meine Bruinsma levert stevig snarenwerk op steelgitaar. Stem en instrumenten werken uitstekend samen en creëren de vereiste spanning. Op die intrigerende klanken zingt Annemariëke Coenders soms als schaduw mee. De muzikanten leggen een unieke sfeer over elk lied. In *Winterziel* is de stemming ijsig en koud, maar Sido Martens giet zijn muziek ruimhartig over de soms zwaarmoedige inzichten. *Mooi* weer klinkt popachtig en *Straat* zelfs uitgesproken vrolijk. Het slechts met "da" en "bla" gevulde slot- en titelnummer *Open* bewijst dat de muziek het grootste gewicht in de schaal legt. Sido Martens is weer helemaal terug.

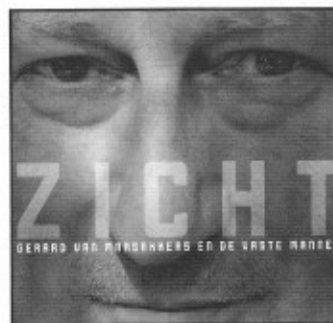
Joop van den Bremen

mix en dat zorgt voor veel aanstekelijke momenten. Drie nummers waren in een wat kalere vorm reeds te vinden op de verzamel-cd *Nieuw Akoestisch Peil*. Nieuw in het geluid van Wè-nun Henk is de draaiër, die regelmatig wordt ingezet. Doedelzakspeler Marcel Grotens (Dubius) is muzikale gast in *Te Haerlem in den Houte*. *Over de liefde en andere duivels* vormt een coherent geheel, waarbij respect voor de traditie en eigentijdse aanpak elkaar in een natuurlijk evenwicht houden.

Hans van Deelen

GERARD VAN MAASAKKERS

Zicht
(-I-C-U-B-4-T- Cup 8033/Music & Words)

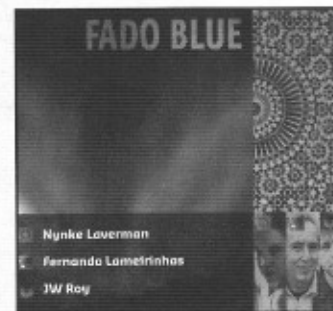

Eindelijk krijgt van Maasackers de aandacht die hij al jaren verdient. Vakman die Gerard van Maasackers, is levert hij met *Zicht* weer een elftal liedjes dat fier overeind staat. Nummers als *Hier heur ik thuis*, *As ge nie* en *Niks te beginnen* (op muziek gezet door toetsenist Bart de Win) nemen je onmiddellijk mee. Ook vind je een fraaie interpretatie van Richard Thompson's *Dimming of the day*. Van Maasackers richt zich op zijn nieuwe cd meer dan bij voorgaande cd's naar binnen. Zijn persoonlijke leven en beleving staan voorop, zoals in *Niks te beginnen*, *Gij en iken* *Strepen in de lucht*. Zijn grote kwaliteit om het kleine groot maken en het grote klein, komt wat minder naar voren. De muzikale kleuring van de Vaste Mannen is gedegen en ondergeschikt aan de liederen. Wat mij betreft is *Zicht* niet de meest intrigerende plaat die Gerard van Maasackers tot nu toe maakte. Wel de juiste plaat op het kruispunt van zijn carrière. Waar deze cd uiteindelijk moet worden geplaatst in het oeuvre van Gerard van Maasackers zal de tijd ons leren.

Hans van Deelen

LAVERMAN, LAMEIRINHAS & ROY

Fado blue
(Rounder Records, RRECD 19)

Eind vorig jaar, tussen Kerst en de jaarwisseling, traden Nynke Laverman, Fernando Lameirinhas en JW Roy samen op in 'Frits Philips' te Eindhoven. Voor dat concert schreef Nynke Laverman het lied *Geen heimwee*. Daar componeerden zowel Roy

als Lameirinhas elk muziek bij. Laverman zong vervolgens de twee totaal verschillende liederen. De smart - of beter nog de soul – in de stem van Nynke Laverman komt duidelijk naar voren in het nummer dat Roy schreef. Het lied is een perfecte uiting van het muzikale kunnen van de Brabander en het vocale vermogen van de Friezin. In de tweede versie van *Geen Heimwee*, op muziek van Lameirinhas, klinkt vooral de geest van de componist door. Dat lied staat duidelijk dichterbij de Portugese dan bij de Friezin. Die laat er dan ook duidelijk minder smart in doorklinken. De mini-cd kent verder nog drie "bonus-tracks". Elk van de drie artiesten leverde nog één lied van de laatste door zichzelf uitgebrachte schijf. Zo ontstond een leuke vijftrackscompilatie van drie uitstekende artiesten.

Joop van den Bremen

AMBROZIJN

70
(Home Records 4446028)
In de (inmiddels ruim) tien jaar dat Ambroziijn actief is, heeft de groep een zeer prominente plaats in de Vlaamse folkscene ingenomen. Zanger/gitarist Tom Theuns en violist Wouter Vandenabeele zijn zo goed als niet meer weg te denken uit de huidige folkpraktijk. Na vijf – zeer verschillende – studiplaten was de tijd rijp voor een live-registratie. De groep selecteerde de meest geslaagde nummers uit het rijke repertoire en maakte nieuwe arrangementen voor strijkorkest en achtergrondkoor. Vocale inbreng wordt op Ambroziijn's jubileum-cd verzorgd door Sylvie Berger, Vera Coomans, Soetkin Collier, Ludo Vandeu en Gabriël Yacoub. Vijftien nummers lang wordt speellezier gekoppeld aan vakkundig samenspel en creatief arrangeertalent. De meeste nummers zijn van de hand van Tom Theuns. Drie van de vijftien tracks zijn van traditionele oorsprong. De Franse taal geniet de grootste voorkeur, daarnaast wordt in het Nederlands en in het Engels gezongen. Men gaat van verregaand verstillt tot uiterst uitbundig. Je luistert naar live-opnames (geregistreerd op drie verschillende locaties) waarbij zich sterk de wens opdringt erbij aanwezig geweest te zijn. Dat is de beste aanbeveling die ik kan bedenken.

Hans van Deelen

WOUTER VANDENABEELE

Chansons sans paroles
(Homerecords 4446026)
Wouter Vandenabeele is voor het grote publiek natuurlijk vooral bekend van de Belgische top formatie Ambroziijn en Olla Vogala. De afgelopen jaren is hij betrokken geweest bij vele muzikale projecten en heeft hij heel wat landen doorkruist. Op zijn solo cd *Chansons sans paroles* laat hij zich inspireren door deze reizen en projecten en vertelt hij, zonder woorden natuurlijk, zijn eigen verhaal. Het resultaat is een intieme, rustieke cd van grote klasse. Vanaf de eerste toon in het trieste openingsnummer *Chanson triste*, weet Vandenabeele me helemaal in te pakken. De composities zijn sober gearrangeerd en minimaal, maar zeer doeltreffend van opbouw. Zijn muziek is bij vlagen filmisch, zoals in *Chanson de Katharina*, dan weer jazzy, zoals in *Chanson de Michel*, maar altijd indringend. Van grote meerwaarde vind ik het accordeonspel van Anne Niepold, die de kunst verstaat om een belangrijke stempel op het geluid van een nummer te drukken zonder de voorgrond van de viool over te nemen. Ook het basspel van Arne van Dongen geeft kracht aan de